Dosarul nr.2c-2100/21
(2-21107746-12-2c-20072021-1)

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

11 noiembrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău(sediul Centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Svetlana Vîşcu
Grefier: Valeria Marcoci, Alina Balanuța
Cu participarea: interpretului Victoria Grosu, Aliona Jitari
reprezentantului reclamantului(pîrît) S.C. "Servidar"SRL- *****, împuternicit prin procura nr.*****din *****; reprezentantul pîrîtului(reclamant) Î.I. "777-Chiciuc"-avocatul *****, împuternicit în baza mandatului seria MA nr. *****din *****;
reprezentantul intervenientului accesoriu Î.M. "Oboloni-Aurelia"SRL-*****, împuternicită prin procura din *****.

A examinat în şedinţă de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de S.C. "Servidar"SRL către Î.I. "777-Chiciuc" privind remiterea utilajului, compensarea cheltuielilor de judecată, și acțiunea reconvențională înaintată de Î.I. "777-Chiciuc" către S.C. "Servidar"SRL, intervenient accesoriu Î.M. "Oboloni-Aurelia"SRL privind constatarea nulității facturilor fiscale, recunoașterea dreptului de proprietate și compensarea cheltuielilor de judecată.

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces.

La 13 iulie 2021, Societatea cu Răspundere Limitată „Servidar” (în continuare - S.R.L. „Servidar”) a depus în Judecătoria Chișinău, sediul Centru cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Individuale „777-Chiciuc” (în continuare – Î.I. „777-Chiciuc”) privind remiterea în natură, de la pârâtă către reclamantă, a utilajului în valoare totală de 78 174,06 lei, dintre care: masă lemn, logotip „Zlata Praha”, 15 bucăți, cu valoarea de 1 500,00 lei fiecare; masă lemn, carcasă metal, logotip „Оболонь” 10.10, 8 bucăți, cu valoarea de 1 000,00 lei, fiecare; scaun lemn, logotip „lata Praha”, 60 bucăți, cu valoarea de 320,00 lei fiecare; scaun lemn, carcasa metal logotip „Оболонь” 10.10, 32 bucăți, cu valoare de 500,00 lei fiecare; umbrela pentru terasă, logotip „Оболонь”, 8 bucăți, cu valoarea de 3 400,00 lei, fiecare.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că S.R.L. „Servidar”, în calitate de comodant i-a transmis pârâtei, în calitate de comodatar, următoarele bunuri (utilaje): masă lemn, logotip „Zlata Praha”, 15 bucăți, cu valoarea de 1 500,00 lei fiecare; masă lemn, carcasă metal, logotip „Оболонь” 10.10, 8 bucăți, cu valoarea de 1 000,00 lei,

fiecare; scaun lemn, logotip „lata Praha”, 60 bucăți, cu valoarea de 320,00 lei fiecare; scaun lemn, carcasa metal logotip „Оболонь” 10.10, 32 bucăți, cu valoare de 500,00 lei fiecare; umbrela pentru terasă, logotip „Оболонь”, 8 bucăți, cu valoarea de 3 400,00 lei, fiecare.

Menționează că utilajul a fost transmis pârâtei în baza facturilor, fără transmiterea dreptului de proprietate.

Insistă că în baza acestor facturi, între părți au fost încheiate mai multe contracte de comodat, pentru fiecare lot de utilaje, conform condițiilor cărora, S.R.L. „Servidar” a predat cu titlu gratuit, pe un termen nedeterminat, în folosința Î.I. „777-Chiciuc”, utilaje specifice în facturi, iar pârâta s-a obligat să le folosească pentru comercializarea produselor procurate de la compania reclamantă și să restituie acest utilaj.

Relatează, că între S.R.L. „Servidar”, în calitate de vânzător și Î.I. „777-Chiciuc”, în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 17-C/BU din 27 iunie 2014. Dincolo de raporturi în materie de vânzare-cumpărare, pârâta și-a asumat responsabilitatea pentru toate bunurile materiale primite de la vânzător, precum și obligația de reparare a pagubei pentru pierderea, folosirea contra destinației, uzarea calității.

Arată că la începutul anului 2021, s-a depistat lipsa utilajelor la pârâtă, acest fapt fiind constatat în baza verificărilor, ca urmare a scrisorii din 24 decembrie 2020, prin care pârâta recunoaște că a pierdut utilajele și solicită reclamantei să caseze aceste bunuri. Nefiind de acord cu solicitările de casare înaintate de pârâtă, reclamanta prin somația din februarie , a respins cererea de casare și a solicitat restituirea bunurilor sau, în cazul imposibilității restituirii utilajului în formă naturală, i-a solicitat achitarea contravalorii utilajului. Cu toate acestea, pârâta nu a reacționat la solicitarea din somație.

Consideră că unica modalitate de apărare a drepturilor patrimoniale ale reclamantei, este calea judiciară, prin formularea solicitării de remitere către reclamantă a bunurilor masă lemn, logotip „Zlata Praha”, 15 bucăți, cu valoarea de 1 500,00 lei fiecare; masă lemn, carcasă metal, logotip „Оболонь” 10.10, 8 bucăți, cu valoarea de 1 000,00 lei, fiecare; scaun lemn, logotip „lata Praha”, 60 bucăți, cu valoarea de 320,00 lei fiecare; scaun lemn, carcasa metal logotip „Оболонь” 10.10, 32 bucăți, cu valoare de 500,00 lei fiecare; umbrela pentru terasă, logotip „Оболонь”, 8 bucăți, cu valoarea de 3 400,00 lei, fiecare.

La faza pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare, pârâta Î.I. „777-Chiciuc” a depus cerere de ridicare a excepției de tardivitate a acțiunii înaintate de S.R.L. „Servidar”. În motivarea acestei cereri pârâta, cu trimitere la dispozițiile art. 575 alin. (1) Cod Civil în redacția în vigoare până la 1 martie 2019, a indicat că bunurile au fost transmise în anii 2015-2016 și urmau a fi ridicate de reclamantă cel târziu la sfârșitul anilor 2015, 2016, scadența obligațiilor indicare fiind cu termenul de executare la 30 octombrie 2016.

Afirmă că de la 1 noiembrie 2017, a început a curge termenul de prescripție prevăzut de lege de trei ani, iar acest termen a expirat la 31 octombrie 2019. Or, dacă se presupune că contractul a fost încheiat la data livrării bunurilor, atunci acesta a expirat la

5 octombrie 2016, 9 iunie 2017 și 17 mai 2017, iar de la această dată începe să curgă termenul de prescripție de trei ani.

Insistă că o parte din bunurile transmise spre utilizare de către reclamantă, au fost ridicate de aceasta odată cu sfârșitul valorificării sau deteriorării acestora, ceea ce indică la faptul că obligațiile indicate în acțiune sunt scadente la termenele indicate anterior.

Astfel, S.R.L. „Servidar" solicită remiterea în natură, de la pârâtă către reclamantă, a utilajului în valoare totală de 78 174,06 lei, dintre care: masă lemn, logotip „Zlata Praha", 15 bucăți, cu valoarea de 1 500,00 lei fiecare; masă lemn, carcasă metal, logotip „Оболонь" 10.10, 8 bucăți, cu valoarea de 1 000,00 lei, fiecare; scaun lemn, logotip „lata Praha", 60 bucăți, cu valoarea de 320,00 lei fiecare; scaun lemn, carcasa metal logotip „Оболонь" 10.10, 32 bucăți, cu valoare de 500,00 lei fiecare; umbrela pentru terasă, logotip „Оболонь", 8 bucăți, cu valoarea de 3 400,00 lei, fiecare.

La 6 iunie 2022, Î.I. „777-Chiciuc" a depus acțiune reconvențională formulată împotriva S.R.L. „Servidar" prin care a solicitat constatarea nulității facturilor seria WI nr. *****din 18 mai 2016, WI nr. *****din 10 iunie 2016, WI nr. *****din 5 octombrie 2016, pe motivul încălcării cerințelor legale imperative privind întocmirea acestora; recunoașterea dreptului de proprietate, prin uzucapiune, asupra următoarelor bunuri mobile: masă lemn, logotip „Zlata Praha", 15 bucăți; masă lemn, carcasă metal, logotip „Оболонь" 10.10; scaun lemn, logotip „lata Praha", 60 bucăți; scaun lemn, carcasa metal logotip „Оболонь" 10.10; umbrela pentru terasă, logotip „Оболонь", 8 bucăți; obligarea S.R.L. „Servidar" să prezinte actele contabile privind valoarea bunurilor indicate în facturi, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În acțiunea reconvențională formulată, pârâta invocă că între părțile litigante, au fost stabilite niște relații comerciale de mai mult timp. Pe parcursul anilor 2010-2016, Î.I. „777-Chiciuc" a primit cu titlu gratuit de la pârâtă bunuri pentru practicarea activității și pentru comercializarea produselor procurate de la S.R.L. „Servidar", însă, fără a fi stabilite careva obligații în sarcina acesteia.

Invocă că bunurile respective nu au constituit obiectul unui contract, care să fie întocmit în conformitate cu prevederile art. 210 Cod Civil în redacția în vigoare până la 1 martie 2019.

Menționează că potrivit Anexei nr. 2 la ordinul Ministerului Finanțelor nr. 47 din 31 martie 2010, pct. 2, sunt stabilite cerințele pe care urmează să le îndeplinească facturile. Norma respectivă nu reglementează relațiile de comodat, fapt ce în opinia pârâtei, constituie temei de constatare a nulității facturilor întocmite. Mai mult, facturile întocmite, odată cu transmiterea bunurilor sunt lovite de nulitate și din motiv că acestea puteau fi emise doar în baza unui act juridic încheiat anterior între părți, iar acest act juridic urma să fie indicat la capitolul 5 din factura eliberată, respectiv, datorită faptului că nu au fost întocmite asemenea acte juridice, ca rezultat sunt afectate de nulitate și facturile eliberate în baza unor acte juridice inexistente.

Relatează pârâta că, facturile prezentate sunt semnate de contabilul-șef, adică de o persoană neîmputernicită în acest sens, or, potrivit regulii generale, doar administratorul persoanei juridice are drept de reprezentare statutară a acesteia. Totodată, în cazul când

exista anumite împuterniciri de reprezentare urmau a fi indicate în compartimentul documente anexate la pct. 5 din facturile eliberate. Astfel, contractele de comodat sunt lovite de nulitate absolută.

Arată, că Î.I. „777-Chiciuc” a posedat nemijlocit bunurile enumerate anterior pe o perioadă neîntreruptă mai mare de cinci ani, respectiv, aceasta întrunește condițiile prevăzute de lege pentru a deveni proprietar al acestora, or, aceasta a posedat bunurile pentru sine, a manifestat un comportament gospodăresc față de bunurile invocate, s-a comportat ca un proprietar, a administrat și gestionat aceste bunuri, a asigurat reparația curentă a lor, a întreprins alte măsuri prevăzute de lege pentru asigurarea integrității lor și, respectiv, consideră că sunt întrunite cumulativ cerințele stabilite de lege pentru dobândirea dreptului de proprietate.

Reclamanta-pârâtă S.R.L. „Servidar” a depus referință pe marginea acțiunii reconvenționale prin care a solicitat respingerea acțiunii, menționând că pentru cerința Î.I. „777-Chiciuc” de recunoaștere a dreptului de proprietate prin uzucapiune asupra utilajului, sunt aplicabile prevederile Codului Civil în redacția în vigoare din 1 martie 2019, fapt expres stabilit în art. 7 alin. (3) Cod Civil și art. 34 alin. (1) din Legea nr. 1125/2002.

Menționează S.R.L. „Servidar” că, pârâta-reclamantă nu a posedat și nu posedă sub nume de proprietar bunurile litigioase, or, prin scrisoarea din 24 decembrie 2020, însăși Î.I. „777-Chiciuc” a solicitat casarea utilajului, operațiune contabilă care poate fi efectuată doar de către proprietar, precum și a solicitat preluarea bunurilor inutilizate și înlocuirea lor cu alte bunuri similare.

Indică reclamanta-pârâtă că, Î.I. „777-Chiciuc” a semnat un act de verificare, prin care a confirmat că toate bunurile pe care le-a primit până la 1 aprilie 2019, inclusiv bunurile litigioase, le-a primit la păstrare, nu și în proprietate. Astfel, este cert că Î.I. „777-Chiciuc” nu a acționat sub nume de proprietar, nu a acționat în calitate de comodatar și nu s-a comportat ca un proprietar în raport cu aceste bunuri.

Prin urmare, consideră că nu poate fi aplicată uzucapiunea ca temei pentru dobândirea dreptului de proprietate asupra bunurilor mobile litigioase, așa cum, nu este respectată condiția indispensabilă de aplicare a uzucapiunii, și anume că pârâta-reclamantă nu a fost și nu este posesor sub nume de proprietar, dar nici nu a posedat neîntrerupt, cu bună-credință, bunurile mobile litigioase.

Consideră declarative afirmațiile Î.I „777-Chiciuc” precum că, aceasta un comportament gospodăresc față de bunurile litigioase, așa cum, aceste afirmații nu se confirmă documentar. Mai mult, însăși pârâta-reclamantă prin scrisoarea din 24 decembrie 2020, a recunoscut că utilajul în cauză a devenit inutilizabil și s-a pierdut din cauza că nu exista un loc pentru stocarea inventarului deteriorat. Faptul că Î.I. „777-Chiciuc” nu a asigurat integritatea și funcționalitatea bunurilor care i-au fost încredințate, exclude comportamentul gospodăresc al posesorului și efectuarea vreunei reparații, precum și exclude existența pretinsei atitudini a unui bun proprietar față de bunurile sale, or, proprietarul adevărat asigură păstrarea, întreținerea și integritatea bunurilor și nu-și permite pierderea și degradarea averii sale.

Insistă asupra netemeiniciei argumentelor cu privire la pretinsa transmitere a bunurilor în lipsa unor obligații, or, raportul contractual în materie de folosință gratuită a bunurilor este confirmat prin facturile atașate la dosarul cauzei, facturi care au fost semnate de ambele părți.

Remarcă că, facturile semnate de către părți, sunt niște formulare contabile tipizate, respectiv, instituția nulității actelor juridice nu se răsfrânge asupra acestora. Arată că Instrucțiunea aprobată prin ordinul Ministerului Finanțelor nu indică că la rândul cinci urma să fie indicat actul juridic încheiat între părți, or, prin acest punct se are în vedere actele anexate la factură, cum ar fi certificate, adeverințe, pe care transportatorul le primește de la furnizor pentru a le transmite beneficiarului în momentul predării activelor. Contractul, dacă este încheia anterior, nu are cum să fie anexat la factură și nu este pasibil transmiterii de la transportator către beneficiar în momentul predării activelor.

Arată că, nu sunt întemeiate nici alegațiile că facturile au fost semnate de contabilul-șef, dar nu de administrator, or, conform pct. 26 din Instrucțiune, factura este semnată de conducătorul entității sau de către o altă persoană împuternicită care permite eliberarea activelor către beneficiar, cu aplicarea ștampilei pe toate exemplarele facturii, ceea ce a avut loc la semnarea facturilor anexate, adică au fost semnate de o persoană împuternicită prin ordin. Chiar și în eventualul caz de depășire teoretică a atribuțiilor de către persoana semnatară, deși acest fapt nu a avut loc, acțiunile semnatarului ulterior au fost confirmate de către administrator, ceea ce înlătură orice viciu al semnării facturilor, dacă acesta ar fi existat.

Afirmă că bunurile litigioase aparțin cu drept de proprietate companiei „Oboloni-Aurelia” S.R.L., astfel că S.R.L. „Servidar” nu poate deține calitatea de pârât în cadrul acțiunii reconvenționale.

Astfel, solicită respingerea acțiunii reconvenționale depuse de Î.I. „777-Chiciuc”.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei-pârâte S.R.L. „Servidar”, ***** a susținut cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia, totodată, pledând pentru respingerea acțiunii reconvenționale.

În ședința de judecată, reprezentantul pârâtei-reclamante Î.I. „777-Chiciuc”, ***** a pledat pentru admiterea acțiunii reconvenționale și pentru respingerea acțiunii inițiale.

În ședința de judecată reprezentantul intervenientului accesoriu Î.M. "Oboloni-Aurelia"SRL- *****, a susținut acțiunea înaintată de S.R.L. „Servidar” și a solicitat respingerea acțiunii reconvenționale.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând argumentele expuse de participanți în susținerea acțiunilor promovate în justiție, instanța de judecată conchide asupra temeiniciei acțiunii depuse de S.R.L. „Servidar”, care urmează a fi admisă și asupra netemeiniciei acțiunii reconvenționale depuse de Î.I. „777-Chiciuc”, care urmează a fi respinsă, pentru următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai

pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Conform dispozițiilor art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Potrivit dispoziţiilor art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Probatoriul administrat și cercetat nemijlocit în ședințele de judecată denotă că la *****, între S.R.L. „Servidar” și Î.I. „C777-Chiciuc”, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. *****, conform condițiilor căruia vânzătorul și-a asumat obligația de a transmite cumpărătorului o cantitate de marfă alimentară/nealimentară convenită, iar cumpărătorul și-a asumat obligația să preia marfa și să achite prețul acesteia vânzătorului, conform condițiilor specificate în contract (f. d. 7-8).

Potrivit pct. 2.3 din contractul de vânzare-cumpărare nr. ***** din *****, în cazul transmiterii în folosință gratuită a utilajului conform actului de primire-predare cu indicarea sumei a acestui utilaj, comotatorul este obligat să-l restituie în caz de încetare a contractului.

Conform pct. 9.4.2, 9.4.3 din contractul de vânzare-cumpărare nr. ***** din *****, cumpărătorul și-a asumat următoarele obligații: în cazul semnării contractului de comodat a utilajului (frigiderului) să respecte clauzele acelui contract și să nu admită transmiterea mărfurilor și utilajului de către terțe persoane; să restituie utilajul în termen de 1 zi, în cazul încălcării clauzelor contractului de comodat și a prezentului contract; în cazul aducerii prejudiciului să recupereze în termen de 20 zile prejudiciul provocat.

Instanța constată că, în baza facturilor WI nr. *****din 5 octombrie 2016, seria WI nr. *****din 18 mai 2016 și WI nr. *****din 10 iunie 2016, S.R.L. „Servidar”, în calitate de comodant i-a transmis pârâtei, în calitate de comodatar, următoarele bunuri (utilaje): masă lemn, logotip „Zlata Praha”, 15 bucăți, cu valoarea de 1 500,00 lei fiecare; masă lemn, carcasă metal, logotip „Оболонь” 10.10, 8 bucăți, cu valoarea de 1 000,00 lei, fiecare; scaun lemn, logotip „Zlata Praha”, 60 bucăți, cu valoarea de 320,00 lei fiecare; scaun lemn, carcasa metal logotip „Оболонь” 10.10, 32 bucăți, cu valoare de 500,00 lei fiecare; umbrela pentru terasă, logotip „Оболонь”, 8 bucăți, cu valoarea de 3 400,00 lei, fiecare (f. d. 9-11).

Prin scrisoarea din 24 decembrie 2020, Î.I. „777-Chiciuc” a solicitat S.R.L. „Servidar” casarea inventarului primit în perioada 2011-2015, care a devenit inutilizabil și s-a pierdut din cauza că nu exista un loc pentru stocarea inventarului deteriorat. S-a solicitat casarea următorului inventar: mese „Zlata Praha” 9 unități, mese „Оболонь” – 8 unități, scaune „Zlata Praha” – 60 unități, scaune „Оболонь” – 32 unități, umbrele „Оболонь” – 6 unități (f. d. 12).

La 3 februarie 2021, S.R.L. „Servidar” a expediat în adresa Î.I. „777-Chiciuc” somație, prin care a solicitat restituirea utilajului și echipamentului primit anterior, iar în cazul imposibilității restituirii acestuia în forma naturală, s-a solicitat restituirea contravalorii utilajului (f. d. 14).

La 31 martie 2021, S.R.L. „Servidar” a expediat în adresa Î.I. „777-Chiciuc” somație prin care a solicitat stingerea datoriei scadente în mărime de 2 453,96 lei și restituirea utilajelor și echipamentelor primite anterior, iar în cazul imposibilității restituirii acestora, achitarea contravalorii utilajului în valoare de 93 573,53 lei (f. d. 15).

Reieșind din considerentul că Î.I. „777-Chiciuc” nu a reacționat la somațiile expediate de vânzător, S.R.L. „Servidar” a promovat în justiție o acțiune în revendicare, prin care a solicitat remiterea în natură, de la pârâtă către reclamantă, a utilajului în valoare totală de 78 174,06 lei, dintre care: masă lemn, logotip „Zlata Praha”, 15 bucăți, cu valoarea de 1 500,00 lei fiecare; masă lemn, carcasă metal, logotip „Оболонь” 10.10, 8 bucăți, cu valoarea de 1 000,00 lei, fiecare; scaun lemn, logotip „lata Praha”, 60 bucăți, cu valoarea de 320,00 lei fiecare; scaun lemn, carcasa metal logotip „Оболонь” 10.10, 32 bucăți, cu valoare de 500,00 lei fiecare; umbrela pentru terasă, logotip „Оболонь”, 8 bucăți, cu valoarea de 3 400,00 lei, fiecare.

Reclamanta a explicat instanței că a transmis în comodat pârâtei, în mai multe tranșe, utilaj, iar pârâta era obligată să restituie acest utilaj la prima solicitare a reclamantei, fie era obligată să achite contravaloarea utilajului, în cazul în care acesta nu mai exista în natură.

Î.I. „777-Chiciuc” a promovat o acțiune reconvențională, prin care a solicitat constatarea nulității facturilor seria WI nr. *****din 18 mai 2016, WI nr. *****din 10 iunie 2016, WI nr. *****din 5 octombrie 2016, pe motivul încălcării cerințelor legale imperative privind întocmirea acestora; recunoașterea dreptului de proprietate, prin uzucapiune, asupra următoarelor bunuri mobile: masă lemn, logotip „Zlata Praha”, 15 bucăți; masă lemn, carcasă metal, logotip „Оболонь” 10.10; scaun lemn, logotip „lata Praha”, 60 bucăți; scaun lemn, carcasa metal logotip „Оболонь” 10.10; umbrela pentru terasă, logotip „Оболонь”, 8 bucăți; obligarea S.R.L. „Servidar” să prezinte actele contabile privind valoarea bunurilor indicate în facturi, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Pârâta a pretins că facturile în baza cărora i-au fost transmise în „comodat” utilajul și echipamentul, sunt lovite de nulitate absolută, deoarece, între părți nu a fost încheiat un contract de comodat în formă scrisă, dar și pe motiv că facturile anexate la dosar contravin prevederilor ordinului Ministerului Finanțelor nr. 47 din 31 martie 2010. Totodată, a solicitat recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor litigioase, pe motiv că a posedat și folosit ca un proprietar aceste bunuri, o perioadă mai mare de cinci ani.

Instanța de judecată examinând argumentele expuse de participanții la proces și contrapunându-le cu cadrul normativ aplicabil speței, conchide asupra temeiniciei acțiunii inițiale și asupra netemeiniciei acțiunii reconvenționale, pentru următoarele argumente, concluzii și considerente.

Ab initio instanța de judecată precizează că prin acțiunea reconvențională depusă de Î.I. „777-Chiciuc” a fost contestată valabilitatea facturilor prezentate de reclamantă, precum și s-a solicitat recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunurilor litigioase, situație ce impune ca inițial să fie supusă examinării acțiunea reconvențională.

Instanța reține că facturile seria WI nr. *****, WI nr. *****, WI nr. *****, au fost emise și semnate de părți la 18 mai 2016, 10 iunie 2016 și 5 octombrie 2016.

Corespunzător, ținând cont de prevederile art. 7 Cod Civil, valabilitatea acestor acte urmează a fi apreciată prin prisma dispozițiilor Codului Civil în redacția în vigoare la data semnării acestora, adică acelora în vigoare până la 1 martie 2019.

În conformitate cu prevederile art. 216 Cod Civil, actul juridic este nul în temeiurile prevăzute de prezentul cod (nulitate absolută). Actul juridic poate fi declarat nul, în temeiurile prevăzute de prezentul cod, de către instanţa de judecată sau prin acordul părţilor (nulitate relativă).

Conform art. 217 Cod Civil, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată o invocă din oficiu. Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părţi a actului lovit de nulitate. Acţiunea în constatare a nulităţii absolute este imprescriptibilă.

Potrivit art. 220 alin. (1) Cod Civil, actul juridic sau clauza care contravin normelor imperative sînt nule dacă legea nu prevede altfel.

Conform art. 210 Cod Civil, trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice şi persoanele fizice şi dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depăşeşte 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului. În cazul în care, conform legii sau învoielii între părţi, actul juridic trebuie încheiat în scris, el poate fi încheiat atît prin întocmirea unui singur înscris, semnat de părţi, cît şi printr-un schimb de scrisori, telegrame, telefonograme, altele asemenea, semnate de partea care le-a expediat. Utilizarea mijloacelor tehnice la semnarea actului juridic este permisă în cazul şi în modul stabilit de lege ori prin acordul părţilor. Dacă, din cauza unei deficienţe fizice, boli sau din alte cauze, persoana nu poate semna cu propria mînă actul juridic, atunci, în baza împuternicirii date de ea, actul juridic poate fi semnat de o altă persoană. Semnătura terţului trebuie să fie certificată de notar sau de o altă persoană împuternicită prin lege, arătîndu-se cauza în a cărei virtute cel care a încheiat actul juridic nu a putut semna cu propria mînă.

Conform art. 211 Cod Civil, nerespectarea formei scrise a actului juridic face să decadă părţile din dreptul de a cere, în caz de litigiu, proba cu martori pentru dovedirea actului juridic. Nerespectarea formei scrise a actului juridic atrage nulitatea lui numai în cazul în care acest efect este expres prevăzut de lege sau prin acordul părţilor.

Conform pct. 2 din Instrucțiunea privind modul de completare a facturii, aprobată prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 47 din 31 martie 2010, factura este un formular tipizat de document primar cu regim special, care se întocmeşte pentru livrările de active şi servicii (lucrări) neimpozabile cu TVA în cazurile:

a) înstrăinării activelor cu transmiterea dreptului de proprietate;

b) prestării serviciilor şi executării lucrărilor;

c) transportării activelor în cadrul entităţii dezintegrate din punct de vedere teritorial, precum şi în afara entităţii fără transmiterea dreptului de proprietate în cazul transmiterii activelor la prelucrare, păstrare, expertiză;

d) transmiterii activelor în leasing, arendă, locaţiune.

Normele legale citate *supra* sancționează cu nulitate absolută actele juridice încheiate cu încălcarea prevederilor imperative ale legii.

Raportând circumstanțele de fapt ale speței la cadrul normativ citat anterior, instanța de judecată constată că facturile seria WI nr. *****din 18 mai 2016, WI nr. *****din 10 iunie 2016, WI nr. *****din 5 octombrie 2016, sunt acte juridice valabile, iar argumentele expuse în acțiunea reconvențională cu privire la pretinsa incidență a temeiurilor de nulitate a acestora, au un caracter declarativ și neîntemeiat.

Sub acest aspect, instanța de judecată precizează că deși în punctul 2 din Instrucțiunea privind modul de completare a facturii, aprobată prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 47 din 31 martie 2010, nu este indicat în mod expres că facturile se întocmesc în cazul transmiterii bunurilor în comodat, acest lucru nu sancționează cu nulitate absolută facturile litigioase.

Or, se reține că facturile prezentate de părți au fost semnate de ambele părți, iar la data semnării acestora, Î.I. „777-Chiciuc” nu a formulat obiecții cu privire la valabilitatea acestora.

Instanța precizează că în punctul 2 litera d) din Instrucțiunea menționată mai sus, este indicat că facturile se întocmesc pentru livrările de active în cazul transmiterii activelor în leasing, arendă, locațiune.

Această normă într-adevăr nu stabilește că facturile se întocmesc și pentru transmiterea activelor în comodat. Reieșind din natura juridică a raporturilor de leasing, arendă și locațiune, se deduce că în baza acestor raporturi, proprietarul unui bun î-l transmite în posesie și folosință temporară unui terț, iar terțul este obligat să restituie bunul în condițiile legii.

Având în vedere aceste caracteristici ale raporturilor de leasing, arendă și locațiune, dar și ținând cont de natura juridică a raportului de comodat (transmiterea în posesie și folosință gratuită a unui bun), instanța conchide că pentru raporturile de comodat, proprietarul / deținătorul bunurilor persoană juridică, urmează să elibereze o factură, or, pentru respectarea dispozițiilor cadrului normativ în vigoare cu privire la ținerea contabilității de către persoanele juridice, orice transmitere de bunuri (chiar și temporară) urmează a fi luată la evidență contabilă.

Se precizează că norma art. 220 alin. (1) Cod Civil, sancționează cu nulitate absolută doar actele juridice care contravin normelor imperative, însă, pretinsa emitere a unei facturi cu nerespectarea Instrucțiunii privind modul de completare a facturii, aprobată prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 47 din 31 martie 2010, nu poate fi sancționată cu nulitate absolută.

Instanța desconsideră și argumentele expuse de Î.I. „777-Chiciuc” care a invocat că în facturile litigioase sunt lovite de nulitate absolută deoarece ele pot fi emise doar în

baza unui act juridic încheiat anterior între părți, iar acest act urma să fie indicat în capitolul 5 din facturi, or, potrivit Instrucțiunii, în rândul 5 „Documente anexate” se indică numărul şi denumirea documentelor anexate la factură (anexa la factură, certificate, adeverinţe etc.), pe care reprezentantul furnizorului sau transportatorul (şoferul) le primeşte de la furnizor pentru a le transmite beneficiarului în momentul predării activelor.

În acest sens, instanța de judecată reiterează că în rândul 5 din factură (și nu capitolul 5 după cum susține pârâta-reclamantă), se indică actele care se anexează la factură și nu actele în baza cărora aceste facturi au fost emise.

Sunt neîntemeiate și alegațiile pârâtei-reclamante care invocă că între părți nu a fost încheiat un contract de comodat și, respectiv, reclamanta-pârâtă nu putea să emită o atare factură.

Cu referire la acest aspect, instanța de judecată subliniază că potrivit art. 859 Cod Civil, prin contract de comodat o parte (comodant) dă cu titlu gratuit un bun în folosinţă celeilalte părţi (comodatar), iar aceasta se obligă să restituie bunul la expirarea termenului pentru care i-a fost dat.

Analizând conținutul facturilor litigioase în coraport cu definiția contractului de comodat, instanța de judecată conchide că facturile contestate de pârâta-reclamantă confirmă încheierea între părți a unui contract de comodat, or, în facturi au fost indicate: părțile și obiectul contractului, fiind identificate și bunurile transmise în comodat.

Cu aceste considerente, instanța înlătură pretinsa incidență în speță a dispozițiilor art. 211 Cod Civil.

De altfel, este de menționat că nerespectarea formei scrise a actului atrage nulitatea lui numai în cazul în care acest efect este expres prevăzut de lege.

În speță, s-a constatat că contractul de comodat încheiat între părți, îmbracă forma unui act juridic civil încheiat în formă scrisă și este materializat în facturile fiscale contestate de Î.I. „777-Chiciuc”.

Pentru aceste considerente, instanța de judecată concluzionează că argumentele Î.I. „777-Chiciuc” cu privire la incidența în speță a temeiurilor de nulitate a facturilor seria WI nr. *****din 18 mai 2016, WI nr. *****din 10 iunie 2016, WI nr. *****din 5 octombrie 2016, poartă un caracter declarativ și neîntemeiat, motiv pentru care pretenția de constatare a nulității absolute a acestor acte urmează a fi respinsă.

Aferent pretenției de recunoaștere a dreptului prin uzucapiune, asupra următoarelor bunuri mobile: masă lemn, logotip „Zlata Praha”, 15 bucăți; masă lemn, carcasă metal, logotip „Оболонь” 10.10; scaun lemn, logotip „lata Praha”, 60 bucăți; scaun lemn, carcasa metal logotip „Оболонь” 10.10; umbrela pentru terasă, logotip „Оболонь”, 8 bucăți, se impun a fi precizate următoarele.

Prin factura seria HB nr. 1679590 din 12 iunie 2013, Î.M. „Oboloni-Aurelia” S.R.L. a transmis în comodat către S.R.L. „Servidar” următoarele bunuri: masă din lemn cu logotip „Zlata Praha” – 100 unități; scaune din lemn cu logotip „Zlata Praha” – 400 unități; umbrele pentru terase cu logotip „OBOLONI” – 100 unități (f. d. 113); prin factura seria HB nr. 1679593 din 26 iunie 2013, Î.M. „Oboloni-Aurelia” S.R.L. a

transmis în comodat către S.R.L. „Servidar” următoarele bunuri: umbrele pentru terase cu logotip – „Zlata Praga” – 60 unități; masă din lemn carcas metalic cu logotip „OBOLONI” – 140 unități, scaun din lemn carcas metalic cu logotip „OBOLONI” – 560 unități (f. d. 116).

În baza facturilor WI nr. *****din 5 octombrie 2016, seria WI nr. *****din 18 mai 2016 și WI nr. *****din 10 iunie 2016, S.R.L. „Servidar”, în calitate de comodant i-a transmis pârâtei, în calitate de comodatar, următoarele bunuri (utilaje): masă lemn, logotip „Zlata Praha”, 15 bucăți, cu valoarea de 1 500,00 lei fiecare; masă lemn, carcasă metal, logotip „Оболонь” 10.10, 8 bucăți, cu valoarea de 1 000,00 lei, fiecare; scaun lemn, logotip „Zlata Praha”, 60 bucăți, cu valoarea de 320,00 lei fiecare; scaun lemn, carcasa metal logotip „Оболонь” 10.10, 32 bucăți, cu valoare de 500,00 lei fiecare; umbrela pentru terasă, logotip „Оболонь”, 8 bucăți, cu valoarea de 3 400,00 lei, fiecare (f. d. 9-11).

Prin scrisoarea din 24 decembrie 2020, Î.I. „777-Chiciuc” a solicitat S.R.L. „Servidar” casarea inventarului primit în perioada 2011-2015, care a devenit inutilizabil și s-a pierdut din cauza că nu exista un loc pentru stocarea inventarului deteriorat. S-a solicitat casarea următorului inventar: mese „Zlata Praha” 9 unități, mese „Оболонь” – 8 unități, scaune „Zlata Praha” – 60 unități, scaune „Оболонь” – 32 unități, umbrele „Оболонь” – 6 unități (f. d. 12).

Conform art. 7 alin. (6) Cod Civil în redacția în vigoare din 1 martie 2019, dispozițiile legii noi privitoare la termenele de prescripție atît extinctivă, cît și achizitivă (uzucapiune) se aplică termenului de prescripție care a început să curgă înainte de data intrării ei în vigoare și nu a expirat înainte de acea dată. În acest caz, termenul curs anterior se ia în cont. Începutul, suspendarea și întreruperea termenului de prescripție se determină, pentru perioada anterioară intrării în vigoare a legii noi, de legea veche.

Din sensul normei legale enunțate derivă că pentru acțiunile cu privire la uzucapiunea mobiliară, se aplică dispozițiile legale în vigoare la data depunerii acțiunii și nu cele de la data exercitării posesiunii.

Astfel, conform art. 529 Cod Civil, posesorul sub nume de proprietar dobîndește dreptul de proprietate prin posesia bunului mobil:

a) timp de 3 ani, dacă posesorul a dobîndit bunul cu titlu oneros și, pe toată durata posesiei, a posedat cu bună-credință;

b) timp de 5 ani, dacă posesorul a dobîndit bunul cu titlu gratuit și, pe toată durata posesiei, a posedat cu bună-credință; sau

c) timp de 10 ani, în celelalte cazuri.

Posesorul care invocă uzucapiunea de bună-credință se prezumă că a început să posede din data actului sau survenirii altui temei pe care își justifică îndreptățirea.

Persoana care a intrat în posesia bunului mobil prin sustragere nu dobîndește dreptul de proprietate în temeiul prezentului articol.

Uzucapiunea prevăzută de prezentul articol nu se aplică bunurilor mobile asupra cărora dreptul de proprietate se dobîndește, conform legii, prin înregistrarea într-un registru de publicitate cu caracter constitutiv în sensul art. 420.

Potrivit art. 532 Cod Civil, cu excepţia cazurilor expres prevăzute de lege, nu poate produce efecte juridice decît posesiunea utilă. Pînă la proba contrară, posesiunea este prezumată a fi utilă.

Nu este utilă posesiunea discontinuă, tulburată, clandestină sau precară.

Posesiunea este discontinuă atît timp cît posesorul o exercită cu intermitenţe anormale în raport cu natura bunului. Posesia se consideră continuă dacă s-a pierdut fără voia posesorului, cu condiția că este restituită în interiorul termenului de 1 an sau dacă, în decursul aceluiași termen, posesorul înaintează o acțiune în rezultatul căreia posesia este restituită.

Posesiunea este tulburată atîta timp cît este dobîndită sau conservată prin acte de violenţă, fizică sau morală, care nu sînt provocate de o altă persoană.

Posesiunea este clandestină dacă se exercită astfel încît nu poate fi cunoscută.

Posesiunea este precară cînd nu se exercită sub nume de proprietar.

Discontinuitatea poate fi opusă posesorului de către orice persoană interesată.

Numai persoana faţă de care posesiunea este tulburată sau clandestină poate invoca aceste vicii.

Posesiunea viciată devine utilă îndată ce viciul încetează.

În contextul normelor enunțate, instanța precizează că uzucapiunea constituie un mod de dobândire a dreptului de proprietate prin posedarea îndelungată a unui bun mobil în termenele şi condiţiile prevăzute de lege. Or, pornind de la definiţia uzucapiunii, rezultă că pentru dobândirea dreptului de proprietate asupra unui mobil prin uzucapiune urmează a fi întrunite cumulativ următoarele condiţii: cel ce posedă bunul trebuie să fie de bună - credinţă, posesia bunurilor imobile trebuie să fie exercitată pe o perioadă de cinci ani, posesia trebuie să fie utilă şi efectivă.

Condiţiile de valabilitate a posesiunii necesare uzucapiunii sunt indicate în art. 532 Cod civil.

La caz, se constată dincolo de orice dubiu rezonabil că între S.R.L. „Servidar” și Î.I. „777-Chiciuc” a fost instituit un raport juridic contractual de comodat, în temeiul căruia Î.I. „777-Chiciuc” a exercitat posesia și folosința următoarelor bunuri mobile: masă lemn, logotip „Zlata Praha”, 15 bucăți, cu valoarea de 1 500,00 lei fiecare; masă lemn, carcasă metal, logotip „Оболонь” 10.10, 8 bucăți, cu valoarea de 1 000,00 lei, fiecare; scaun lemn, logotip „Zlata Praha”, 60 bucăți, cu valoarea de 320,00 lei fiecare; scaun lemn, carcasa metal logotip „Оболонь” 10.10, 32 bucăți, cu valoare de 500,00 lei fiecare; umbrela pentru terasă, logotip „Оболонь”, 8 bucăți, cu valoarea de 3 400,00 lei, fiecare.

Totodată, prin înscrisurile cauzei s-a constatat că prin scrisoarea din 24 decembrie 2020, Î.I. „777-Chiciuc” a solicitat S.R.L. „Servidar” casarea următorului inventar: mese „Zlata Praha” 9 unități, mese „Оболонь” – 8 unități, scaune „Zlata Praha” – 60 unități, scaune „Оболонь” – 32 unități, umbrele „Оболонь” – 6 unități.

Aceste circumstanțe denotă în mod cert că Î.I. „777-Chiciuc” nu întrunește condițiile legale pentru a dobândi în proprietate, prin uzucapiune, bunurile mobile

litigioase, or, Î.I. „777-Chiciuc” a exercitat posesia asupra bunurilor mobile în baza unui raport juridic contractual, dar nu sub nume de proprietar.

Mai mult, se reține că Î.I. „777-Chiciuc” a solicitat S.R.L. „Servidar” casarea acestor bunuri, înscris care încă o dată confirmă că pârâta-reclamantă nu s-a comportat cu bunurile mobile litigioase ca un proprietar.

În aceste condiții, instanța de judecată conchide asupra netemeiniciei cerinței S.R.L. „Servidar” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate, prin uzucapiune, asupra următoarelor bunuri mobile: masă lemn, logotip „Zlata Praha”, 15 bucăți; masă lemn, carcasă metal, logotip „Оболонь” 10.10; scaun lemn, logotip „lata Praha”, 60 bucăți; scaun lemn, carcasa metal logotip „Оболонь” 10.10; umbrela pentru terasă, logotip „Оболонь”, 8 bucăți, care va fi respinsă.

Ținând cont de faptul că instanța a respins acțiunea reconvențională, va fi respinsă și cerința privind compensarea cheltuielilor de judecată, așa cum, potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Cu referire la acțiunea depusă de S.R.L. „Servidar”, instanța de judecată precizează următoarele.

Conform art. 512 Cod Civil în redacția în vigoare până la 1 martie 2019, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligaţia poate fi pură şi simplă sau afectată de modalităţi. Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri.

Conform art. 514 Cod Civil în redacția în vigoare până la 1 martie 2019, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art. 572 Cod Civil în redacția în vigoare până la 1 martie 2019, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit. Valorile mobiliare nu pot fi transmise direct în contul achitării datoriei dintre două părţi.

Conform art. 859 Cod Civil în redacția în vigoare până la 1 martie 2019, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Conform art. 862 Cod Civil în redacția în vigoare până la 1 martie 2019, comodatarul trebuie să păstreze şi să îngrijească bunul cu diligenţa unui bun proprietar şi să-l folosească numai în scopul stabilit în contract sau determinat prin natura bunului. Comodatarul este ţinut să suporte cheltuielile necesare folosinţei bunului. Comodatarul

poate cere compensarea cheltuielilor extraordinare, necesare şi urgente pe care a fost nevoit să le facă pentru conservarea bunului. Comodatarul nu poate da bunul în folosinţă unor terţi decît cu acordul comodantului.

Conform art. 864 Cod Civil în redacția în vigoare până la 1 martie 2019, comodatarul este obligat să restituie, la expirarea termenului contractului de comodat, bunul primit în folosinţă gratuită. În cazul în care contractul de comodat nu are stabilit un termen, comodatarul este obligat să restituie bunul la sfîrşitul valorificării lui în scopul menţionat în contract. Comodantul poate cere restituirea bunului mai devreme dacă a trecut o perioadă suficientă pentru valorificarea lui. Dacă termenul contractului de comodat nu poate fi stabilit în baza scopurilor de utilizare a bunului, comodantul este în drept să ceară restituirea bunului în orice moment.

După cum rezultă din materialele dosarului, S.R.L. „Servidar" a transmis în posesie și folosință temporară către Î.I. „777-Chiciuc" mai multe bunuri mobile (utilaj și echipament), după cum urmează: masă lemn, logotip „Zlata Praha", 15 bucăți; masă lemn, carcasă metal, logotip „Оболонь" 10.10; scaun lemn, logotip „lata Praha", 60 bucăți; scaun lemn, carcasa metal logotip „Оболонь" 10.10; umbrela pentru terasă, logotip „Оболонь", 8 bucăți.

Este cert și faptul că prin somațiile din 3 februarie 2021 și din 31 martie 2021, S.R.L. „Servidar" a solicitat Î.I. „777-Chiciuc" restituirea acestor bunuri mobile, însă, aceste somații au rămas fără un răspuns.

Totodată, se reține că prin scrisoarea din 24 decembrie 2020, Î.I. „777-Chiciuc" a solicitat S.R.L. „Servidar" casarea următorului inventar: mese „Zlata Praha" 9 unități, mese „Оболонь" – 8 unități, scaune „Zlata Praha" – 60 unități, scaune „Оболонь" – 32 unități, umbrele „Оболонь" – 6 unități.

Raportând circumstanțele de fapt ale speței la cadrul normativ indicat mai sus, instanța de judecată conchide asupra temeiniciei parțiale a cerinței S.R.L. „Servidar" cu privire la obligarea restituirii utilajului: masă lemn, logotip „Zlata Praha", 15 bucăți, cu valoarea de 1 500,00 lei fiecare; masă lemn, carcasă metal, logotip „Оболонь" 10.10, 8 bucăți, cu valoarea de 1 000,00 lei, fiecare; scaun lemn, logotip „Zlata Praha", 60 bucăți, cu valoarea de 320,00 lei fiecare; scaun lemn, carcasa metal logotip „Оболонь" 10.10, 32 bucăți, cu valoare de 500,00 lei fiecare; umbrela pentru terasă, logotip „Оболонь", 8 bucăți, cu valoarea de 3 400,00 lei, fiecare, care urmează a fi admisă.

Or, prin înscrisurile cauzei, se confirmă în mod cert că comodantul a solicitat comodatarului restituirea bunurilor transmise în temeiul facturilor din 18 mai 2016, 10 iunie 2016 și 6 noiembrie 2015, iar comodatarul nu și-a exercitat corespunzător obligația de restituire a bunurilor mobile, fie a contravalorii acestora.

Instanța de judecată consideră că este neîntemeiată solicitarea reclamantei de obligare a pârâtei să restituie contravaloarea bunurilor mobile litigioase, în condițiile în care, în facturile anexate la dosarul cauzei, nu a fost inserată clauza privind obligația comodatarului de a restitui contravaloarea bunurilor.

Concomitent, se impune a fi precizat că clauza inserată în pct. 9.4.2, 9.4.3 și 9.4.4 din contractul de vânzare-cumpărare nr. *****, așa cum, acest contract a fost încheiat pe

*****, pe când, utilajul revendicat prin acțiunea inițială a fost transmis în baza facturilor din 6 octombrie 2015, 18 mai 2016 și 10 iunie 2016.

Se reține că Î.I. „777-Chiciuc” a ridicat excepția de tardivitate a acțiunii formulate de S.R.L. „Servidar”, invocând precum că bunurile urmau a fi restituite cel târziu la sfârșitul anilor 2015 și 2016.

Potrivit art. 186^1 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererile depuse în instanța de judecată peste termenul de prescripție extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare de partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripţia, de creditorul persoanei sau de către oricare altă persoană care are interes legitim, se examinează în fond doar după examinarea de către instanța de judecată a excepției de tardivitate. Dacă reclamantul a solicitat repunerea în termenul de prescripție sau solicită repunerea odată cu ridicarea excepției, instanța de judecată examinează excepția de tardivitate concomitent cu cererea de repunere în termen.

Conform art. 267 alin. (1) Cod Civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-şi apere, pe calea intentării unei acţiuni în instanţă de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Conform art. 864 alin. (2) Cod Civil, în cazul în care contractul de comodat nu are stabilit un termen, comodatarul este obligat să restituie bunul la sfîrşitul valorificării lui în scopul menţionat în contract. Comodantul poate cere restituirea bunului mai devreme dacă a trecut o perioadă suficientă pentru valorificarea lui.

Este de menționat că termenele de prescripţie se referă la termenele de apărare a drepturilor civile şi a intereselor protejate de lege. Aceasta este o perioadă de timp pentru adresare în instanţa de judecată cu cereri de apărare sau exercitare silită a drepturilor sau a intereselor protejate de lege. Stabilirea termenelor de prescripţie este îndreptată spre asigurarea funcţionării normale a circuitului civil și spre asigurarea respectării principiului securității raporturilor juridice.

Posibilitatea persoanei fizice sau juridice de a primi apărarea pe calea acțiunii civile reprezintă dreptul subiectiv la apărare pe calea acțiunii civile, denumit dreptul la acţiune. Apărut din cadrul raportului juridic civil, dreptul la acţiune reprezintă dreptul de a cere de la instanţa de judecată emiterea hotărârii, care ar admite acţiunea, sau dreptul la admiterea acţiunii.

Prescripţia extinctivă este termenul, la expirarea căruia în cazul în care acţiunea n-a fost înaintată, se stinge dreptul civil, apărut în urma delictului civil, la admiterea acţiunii- dreptul la apărare pe calea acţiunii civile – dreptul la acţiune. Expirarea prescripţiei extinctive nu duce la încetarea a dreptului subiectiv civil încălcat, ci stinge dreptul subiectiv civil la apărare pe calea acţiunii civile. Dreptul subiectiv încălcat poate fi benevol executat de către persoana obligată şi după expirarea prescripţiei extinctive.

Prescripţia extinctivă nu afectează dreptul subiectiv încălcat, prescripţia se răsfrânge asupra posibilității exercitării forţate a dreptului la admiterea acţiunii, adică a dreptului la acţiune. De aici rezultă că prescripţia extinctivă este determinată ca termenul pentru apărarea dreptului pe calea acţiunii în justiţie (dreptul la admiterea acţiunii) a persoanei, dreptul căreia a fost încălcat.

Deoarece prescripţia extinctivă este considerată drept termenul de apărare pe calea acţiunii a dreptului încălcat al persoanei, atunci rezultând din art. 267 Codul Civil, sub drept al persoanei supus apărării judiciare se subînțelege dreptul subiectiv al persoanei concrete. În primul rând, se au în vedere drepturile subiective civile al persoanelor participante la raporturi patrimoniale, reglementate de dreptul civil – cetățenii, persoanele juridice, statul, când acesta apare în raport ca purtător de drepturi patrimoniale.

Instanța precizează că în speță, prin contractele de comodat încheiate între părți, nu a fost stabilit un termen de transmitere în posesie și folosință gratuită a bunurilor litigioase.

Este cert că reclamanta S.R.L. „Servidar" a solicitat restituirea utilajului prin somațiile din februarie și martie 2021, și, respectiv, termenul de depunere a acțiunii urmează a fi calculat anume de la data expirării termenului acordat prin aceste somații. Or, conform art. 575 alin. (1) Cod Civil, în cazul în care termenul de executare a obligaţiei nu este determinat şi nici nu rezultă din natura acesteia, creditorul are dreptul de a pretinde oricînd executarea ei, iar debitorul este îndreptăţit să o execute oricînd. Dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligaţiei, debitorul trebuie să execute obligaţia în termen de 7 zile din momentul cererii creditorului.

Respectiv, instanța conchide asupra netemeiniciei excepției de tardivitate ridicată de Î.I. „777-Chiciuc", pe care o va respinge.

Conform art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Se reține că la depunerea acțiunii, S.R.L. „Servidar" a achitat taxa de stat în cuantum de 2345,22 lei și 80,28 lei, circumstanță confirmată prin ordinul de plată nr. 3194 din 14 iunie 2021 și ordinul de plată nr. 3379 din 14 iulie 2021.

Prin urmare, ținând cont de faptul că instanța a conchis asupra temeiniciei parțiale a acțiunii depuse de S.R.L. „Servidar", instanța va obliga partea care a pierdut procesul să-i compenseze părții care a câștigat procesul, cheltuielile de judecată suportate în legătură cu intentarea și examinarea prezentului litigiu în mărime totală de 2036,70 lei, proporțional părții admise din acțiune.

Sintetizând cele expuse mai sus și examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestuia la prevederile art. 118, 121 – 122 Codul de procedură civilă, instanța de judecată reiterează că acțiunea reclamantei S.R.L. „Servidar" este întemeiată și urmează a fi admisă parțial, iar acțiunea reconvențională depusă de Î.I. „777-Chiciuc" este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În conformitate cu prevederile art. art. 94 alin.(1), 238-241 CPC RM, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge excepția de tardivitate ridicată de reprezentantul pârâtului Î.I. "777-Chiciuc" avocatul *****, în cauza civilă la cererea de chemare înaintată de S.C. "Servidar"SRL către Î.I. "777-Chiciuc" privind remiterea utilajului, compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de S.C. "Servidar"SRL către Î.I. "777-Chiciuc" privind remiterea utilajului și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se obligă Î.I. "777-Chiciuc"(c/f *****) să restituie S.C. "Servidar"SRL (c/f 1002600009585) următoarele bunuri primite în folosință: masă lemn logotip "Zlata Praga"-în cantitate de 15 buc., cu valoarea de 1150 lei fiecare, valoarea totală 17 250(șaptesprezece mii două sute cincizeci) lei; masă lemn carcasa metal logotip "Oboloni" 10.10.- în cantitate de 8 buc., cu valoare de 1 000 lei fiecare, valoarea totală 8000(opt mii) lei; scaun lemn, logotip "Zlata Praga"-în cantitate de 60 buc, cu valoare de 320 lei fiecare, valoarea totală 19 200(nouăsprezece mii două sute) lei; scaun lemn, carcasa metal logotip "Oboloni" 10.10.- în cantitate de 32 buc., cu valoare de 170 lei fiecare, valoarea totală 5 440(cinci mii patru sute patruzeci) lei; umbrela pentru terasă, logotip "Oboloni" 10.10.- în cantitate de 6 buc., cu valoare de 3 000 lei fiecare, valoarea totală 18 000(optsprezece mii) lei; bunuri în valoare totală de 67 890(șaizeci și șapte mii opt sute nouăzeci) lei.

Se încasează de la Î.I. "777-Chiciuc"(c/f *****) în beneficiul S.C. "Servidar"SRL (c/f 1002600009585) cheltuielile de judecată(taxa de stat) în sumă de 2036(două mii treizeci și șase) lei 70 bani.

În rest pretențiile S.C. "Servidar"SRL către Î.I. "777-Chiciuc" privind remiterea utilajului, compensarea cheltuielilor de judecată, se resping ca neîntemeiate.

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de Î.I. "777-Chiciuc" către S.C. "Servidar"SRL, intervenient accesoriu Î.M. "Oboloni-Aurelia"SRL privind constatarea nulității facturilor seria WI nr. *****din 18.05.2016, seria WI nr. *****din 10.06.2016, seria WI nr.*****din 05.10.2016, pe motivul încălcării cerințelor legale imperative privind întocmirea acestora; recunoașterea dreptului de proprietate prin uzucapiune, asupra bunurilor mobile și anume, umbrele pentru terasă cu logotipul "Oboloni"-6 bucăți; mese din lemn cu carcasă metalică cu logotipul "Oboloni"-8 buc., scaune din lemn cu carcasă metalică cu logotipul "Oboloni"-32 buc., mese din lemn cu logotipul "Zlata Praga"-15 buc., scaune din lemn cu logotipul "Zlata Praga"-60 buc., și compensarea cheltuielilor de judecată(taxa de stat și asistența juridică), ca neîntemeiată.

Hotărîrea cu drept de apel în termen de 30 zile în Curtea de Apel Chişinău, prin intermediul Judecătoriei Chişinău sediul Centru.

Preşedinte de şedinţă,
Judecătorul **S. Vîşcu**